

OS MONTES

Un recurso que nun podemos esquecer

✦ Jesús González Gayol

D'aquí a unhos anos os nosos montes poden tar chíos de toxos ou chíos de castañeiros. Todo depende del determín dos labradores y, claro ta, da política forestal del Goberno y dos conceyos. Jesús González Gayol, técnico agrícola con abondos anos d'esperiencia ás costas, bríndanos el sou ver acerca da importancia da reforestación, un asunto qu'é fundamental prá mantención da economía rural y da natureza que ye dá el sustento.

Agora temos unha búa oportunidade pra contribuir á miyora del medioambiente y pra criar riqueza, se s'aprovetá el aprio Programa Forestal que puxo en marcha a Administración nos últimos anos.

Os montes non sólo axudan a manter miyor el medioambiente senón que tamén son básicos prá conservación da vida animal, del tarrén y pra lutar contra a erosión. El gran beneficio qu'aportan na miyora da calidá del augua y del aire failos imprescindibles del todo pral equilibrio ecolóxico y prá vida del planeta. Del mesmo xeito, os montes son fundamentais pra menguar os efeutos da sobreexplotación de dalgunhos dos recursos que train consigo os destrozos ecolóxicos producidos polas industrias y polos monocultivos intensivos.

Estos factores tein muita importancia nos nosos conceyos xa que, por causa del relieve y del miyo que chove, tán sometidos al peligro da erosión se nun cuntan con unha vexetación alxeito que teña pola terra y la defensa del efeuto del augua al chover y arroyar.

Peró ademáis os montes son tamén unha fonte de riqueza que podía tar muito miyor aprovetada del que ta hoi en día. Del monte, amáis da madeira, tamén se poden sacar outros muitos productos qu'hasta agora usábanse pouco: frutos (castañas, noces, cereixas, arandos), mel, setas, pasto, herbas melecieiras, gancela, caza, etc. Y non sólo eso senón que tamén podía valer pra potenciar el recurso turístico de búa calidá y interesao na natureza.

As búas condicións agroclimáticas que temos axudan á medría dos montes, pero pra qu'esto se día é fundamental que todas as actuacións relacionadas con elos se racionalicen. Esa misión tense que levar alante tanto polos labradores y amos dos montes como por parte das entidades, empresas y técnicos relacionaos col sector forestal.

Al tempo, os montes precisan del apoio y del cuidado de toda a sociedade xa que de todo el mundo depende que nun pasen mal por causa das queimas y que nun se vayan malograr con usos y aprovetamentos sin xeito. As axudas qu'agora concede a Administración pral fomento y miyo-

ra dos montes nas zonas rurales tían que valer pra precatar del gran potencial que ten el recurso forestal y pra qu'as novas prantacións se fixeran col miyor criterio posible.

Cua aplicación del *Plan Forestal Rexonal* quere triplicar a producción actual de madeira, aumentar cuase el metá da superficie arbolada y amañar úa gran industria tresformadora propia, cousa que tamén iba valer pra criar un número curioso de postos de trabayo.

Vendo a importancia que ten prá nosa comunidá el monte y sendo sabedores del potencial que ten como recurso, é fundamental complementar y acompañar estos intereses d'un xeito integral, polo qu'é precisa a colaboración de todos os beneficiarios que, al cabo, son a sociedade entera.

A reforestación ten que valer pra conservar y miyorar el medioambiente y pra dar resposta á demanda de productos forestales, pero sempre que se mire pol equilibrio da biodiversidá, quere decir, que nun se tenda al predominio abusivo d'unha sola especie acabando cuas diferentes especies propias da zona. As repoblacións é necesario feilas d'unha manera axeitada y pra eso resulta fundamental escoyer ben as especies, botar mao de prantas de búa clas y feir ben as laborías de prantación y d'atención posterior.

Del mesmo xeito, é preciso que toda a comunidá, y en xeneral toda a sociedade, sía consciente da importancia que ten el atayar y lutar contra as queimas dos montes.

As queimas producen muitas pérdidas na madeira dos montes, nel tempo que botan os árboles en medrar, nel emprego da mao d'obra pr'atendelos y tumbalos, etc. Pero tamén provocan unhas alteracións mui serias nel medioambiente, xa qu'al queimar a flora el tarrén nun ten con qué tornar a erosión, perde el equilibrio natural cua fauna que vive nela y, nel caso de que s'amañara outra capa vexetal, iba ser distinta da qu'esistía antes —que se fora amañando y mantendo armónicamente al largo del tempo— y vai significar unha alteración del ecosistema natural.

El gran potencial y el gran servicio que nos fain os montes tense que ver y valorar en ciclos largos de tempo y eso tennos qu'obligar a esforzarnos en feir as cousas racionalmente y con xeito y en cuidalos con muito afán, porque perdelos supón sempre un *desastre* que nun podemos deixar que pase.